Міністерство освіти і науки України
Національне агентство України з питань державної служби
Івано-Франківська обласна державна (військова) адміністрація
Івано-Франківська обласна рада
Івано-Франківська міська рада
Національна Академія педагогічних наук України
Товариство «Знання» України
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Факультет права та адміністрації Ягеллонського університету (Краків, Республіка Польща)
Гданський університет (Гданськ, Республіка Польща)
Гданська філія Академії Вістула у Варшаві (Республіка Польща)
Факультет європейських студій Університету Бабеша-Бойяї (Клуж Напока, Румунія)
Вища школа права і адміністрації (Жешув), (Республіка Польща)
Каунаський технологічний університет (Литовська Республіка)
Києво-Могилянська школа врядування імені Андрія Мелешевича
Національного університету «Києво-Могилянська академія»
Школа врядування Національного університету «Острозька академія»
Інститут права, психології та інноваційної освіти
Національного університету «Львівська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Вища школа публічного управління

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ: ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПОСТУП

Збірник матеріалів
ІІІ-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції
за міжнародною участю

29 травня 2026 р.

Івано-Франківськ
2026

ISBN 978-617-8435-80-6
УДК 35

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (протокол № 08/699 від 23 червня 2026 р.)

Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційний поступ : матеріали ІІІ-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю (Івано-Франківськ, 29 травня 2026 р.); за наук. ред. проф. І. І. Чудика, Д. І. Дзвінчука, І.ºП.ºЛопушинського; упоряд. Л. С. Мосора. Т. 1. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2026. 828 с.

У збірнику розміщено матеріали доповідей учасників ІІІ-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю «Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційний поступ».

Під час дискусій та обміну досвідом обговорено підвищення ефективності публічного управління з урахуванням європейського досвіду та дії правового режиму воєнного стану в Україні; питання оптимізації діяльності органів влади на державному, регіональному та місцевому рівнях; проблеми та напрацьовано рекомендації щодо розвитку компетентності публічних службовців; розвиток лідерства в публічному управлінні, підготовка та підвищення кваліфікації кадрів державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, європейські стандарти безбар'єрності в системі публічного управління.

Матеріали конференції будуть корисними для фахівців у сфері публічного управління, працівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, науковців, викладачів, здобувачів вищої освіти, а також усіх, хто цікавиться особливостями публічного управління та адміністрування в умовах війни і в повоєнний період.

Матеріали друкуються мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.

© Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, 2026.

Андрій ДЕЛЯТИНЧУК ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНОЇ ПУБЛІЧНОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ГІРСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УКРАЇНІ	63
Дмитро ДЗВІНЧУК, Віктор ПЕТРЕНКО ОРГАНІЗАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ КООРДИНАЦІЇ ТА ВЗАЄМОДІЇ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	68
Станіслав ДІДИК РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ ДЕРЖАВИ	73
Сергій ДУБОВИЙ ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЦИФРОВОЮ ТРАНСФОРМАЦІЄЮ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	75
Ольга КРАВЧУК ЦИФРОВА МОДЕРНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	79
Наталія КРИВОКУЛЬСЬКА СТРАТЕГІЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ «ЕКОЛОГІЧНОЇ ДЕРЖАВИ»	82
Юлія КРИХТІНА, Олена ЛУК'ЯНОВА АДАПТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО КУРСУ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ДОСЯГНЕННЯ ЦСР ООН	87
Сергій КСЕНДЗОВ ДЕРЖАВНА ОЦІНКА МЕДИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	91
Архип КУШКОВИЙ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ГОЛОВИ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	94

УДК 351:502.131.1:339.9(4-6ЄС)

Юлія КРИХТІНА,
доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри менеджменту, публічного управління
та HR-технологій,
Український державний університет залізничного транспорту,
м. Харків, Україна

Олена ЛУК'ЯНОВА,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту, публічного управління
та HR-технологій
Український державний університет залізничного транспорту,
м. Харків, Україна

АДАПТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО КУРСУ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ДОСЯГНЕННЯ ЦСР ООН

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується посиленням екологічних викликів, загостренням кліматичних змін та потребою переходу до нових моделей господарювання, що базуються на принципах сталого розвитку. У цьому контексті особливого значення набуває імплементація міжнародних та регіональних стратегій, спрямованих на досягнення збалансованого економічного, соціального та екологічного розвитку. Однією із таких стратегій є Європейський зелений курс, що визначає комплексний підхід до трансформації економіки Європейського Союзу в напрямі кліматичної нейтральності. Для України, що обрала євроінтеграційний вектор розвитку, адаптація положень цієї політики набуває стратегічного значення в контексті досягнення Цілей сталого розвитку ООН.

Європейський зелений курс розглядається як довгострокова стратегія розвитку, що передбачає досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року, зниження викидів парникових газів, трансформацію енергетичного сектору, розвиток відновлюваних джерел енергії та формування циркулярної економіки [1]. Водночас ця стратегія інтегрує підходи, що відповідають глобальним орієнтирам сталого розвитку, визначеним у межах

міжнародної політики, що забезпечує узгодженість дій різних держав у досягненні спільних екологічних та соціально-економічних результатів.

Адаптація положень Європейського зеленого курсу в Україні відбувається в умовах трансформаційних змін, що супроводжуються структурними дисбалансами економіки та впливом зовнішніх чинників. Попри складні умови, державна політика орієнтується на впровадження екологічних стандартів та підвищення ефективності використання природних ресурсів [6]. Це свідчить про формування нової парадигми розвитку, що поєднує економічне зростання з екологічною безпекою.

Важливим напрямом адаптації є вдосконалення інституційного забезпечення реалізації екологічної політики. Гармонізація національного законодавства з європейськими нормами передбачає впровадження сучасних механізмів регулювання природокористування та охорони довкілля [4]. При цьому інституційні зміни мають супроводжуватися розвитком ефективної системи державного управління, що здатна забезпечити реалізацію стратегічних цілей сталого розвитку.

Суттєву роль у цьому процесі відіграє модернізація економіки на засадах сталого розвитку, що передбачає інтеграцію екологічних чинників до господарської діяльності. Дослідження українських науковців підтверджують, що перехід до сталого розвитку потребує комплексного підходу, що включає економічні, соціальні та екологічні аспекти [2]. У цьому контексті важливим є формування економічних стимулів для впровадження екологічно орієнтованих технологій.

Енергетичний сектор України залишається одним із найбільш проблемних у контексті екологічної трансформації, що зумовлює потребу його реформування. Перехід до низьковуглецевої економіки передбачає розвиток відновлюваних джерел енергії та впровадження енергоефективних технологій [7]. Реалізація таких заходів сприятиме зниженню негативного впливу на довкілля та забезпеченню енергетичної безпеки держави.

Агропромисловий сектор також зазнає значного впливу внаслідок адаптації європейських екологічних стандартів. Запровадження сталих практик у сільському господарстві сприяє підвищенню якості продукції та зменшенню екологічного навантаження [3]. Водночас цей процес потребує значних інвестицій та технологічного оновлення виробництва.

У контексті досягнення Цілей сталого розвитку важливим є соціальний аспект трансформацій, що передбачає забезпечення належного рівня життя населення та формування екологічної свідомості. Розвиток

людського капіталу та підвищення рівня екологічної культури є потрібними умовами ефективної реалізації політики сталого розвитку [5]. Це сприяє формуванню відповідального ставлення до використання природних ресурсів.

Інституційні засади сталого розвитку в Україні потребують дальшого вдосконалення з урахуванням європейського досвіду. Дослідження свідчать, що ефективна реалізація екологічної політики можлива лише за умови комплексного підходу до управління природними ресурсами [8]. У цьому контексті важливим є забезпечення взаємодії між державними органами, бізнесом та громадськістю.

Окремої уваги варто надати екологічній модернізації економіки, що є потрібною умовою інтеграції України до європейського простору. Реалізація положень Європейського зеленого курсу сприяє впровадженню інноваційних технологій та підвищенню конкурентоспроможності національної економіки [9]. Це відкриває нові можливості для економічного розвитку та залучення інвестицій.

Адаптація кліматичної політики Європейського Союзу в Україні є важливим елементом досягнення міжнародних екологічних цілей. Запровадження відповідних механізмів сприяє зниженню викидів парникових газів та поліпшенню екологічного стану довкілля [10]. Це відповідає сучасним глобальним тенденціям розвитку та вимогам міжнародної спільноти.

Таким чином, адаптація Європейського зеленого курсу в Україні є комплексним процесом, що охоплює різні сфери суспільного життя. Його реалізація сприяє досягненню Цілей сталого розвитку та забезпечує інтеграцію України до європейського простору. Дальший розвиток цього процесу потребує вдосконалення інституційної бази, активізації інвестиційної діяльності та впровадження інноваційних підходів до управління економікою і природними ресурсами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аналітична доповідь «Європейський зелений курс: можливості та виклики для України» / Національний інститут стратегічних досліджень. Київ, 2022. 92 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2022-07/dopov-greendeal-1-red-pogod-do-verstki_12_07_2022_gotove.pdf

2. Буркинський Б. В., Хвесик М. А., Степаненко А. В. Сталий розвиток: теорія, методологія, практика : монографія. Київ : ДУ «Інститут

економіки природокористування та сталого розвитку НАН України», 2022. 410 с.

3. Європейський зелений курс і Україна : аналітична записка / Український центр європейської політики. Київ, 2023. URL: https://ucep.org.ua/doslidzhennya/yevropejskyj-zelenyj-kurs-u-silskogospodarskomu-sektori-ukrayiny-vyklyky-i-mozhlyvosti.html

4. Кравченко С. М. Державна екологічна політика України в умовах євроінтеграції. Економіка та держава. 2023. № 5. С. 45–50.

5. Мельник Л. Г. Екологічна економіка : підручник. Суми : Університетська книга, 2022. 364 с.

6. Річний моніторинговий звіт «Україна та Європейський зелений курс» / Українська енергетика. Київ, 2023. URL: https://ua-energy.org/uk/posts/richnyi-monitorynhovyi-zvit-ukraina-ta-yevropeiskyi-zelenyi-kurs-04-02-2023

7. Сотник І. М., Кулик О. М. Трансформація економіки України на засадах сталого розвитку. Економічний простір. 2022. № 180. С. 15–21.

8. Хвесик М. А., Левковська Л. В. Інституційні засади сталого розвитку в Україні. Економіка природокористування і сталий розвиток. 2023. № 1. С. 5–12.

9. Шаповал В. М. Екологічна модернізація економіки України в умовах реалізації Європейського зеленого курсу. Економіка України. 2024. № 2. С. 67–75.

10. Юрченко А. Ю. Адаптація кліматичної політики ЄС в Україні: сучасний стан та перспективи. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2022. № 45. С. 112–118.